

HAANDBOG I DANSK LITTERATUR

ANDEN DEL

61-48
146
HAANDBOG

I

DANSK LITTERATUR

VED

F. CHRISTENSEN

—
ANDEN DEL

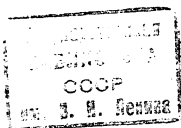

KØBENHAVN

DET SCHUBOTHESKE FORLAG

— LYBECKER & HIRSCHSPRUNG —

1895

u5576261

Forord.

Den Anskuelse, jeg har fremsat i Forordet til første Del af min Haandbog, at man i en saadan Bog bør holde sig til Hovedforfatterne og for den enkelte Forfatters Vedkommende til de Hovedretninger, hvori han har skrevet, har jeg — saa vidt Hensynet til de afsluttende Eksaminer tillod det — ogsaa forsøgt at føre igennem i anden Del. Denne indeholder dels Stykker af de Forfattere, der allerede vare repræsenterede i første Del, men som ved de nye Stykker karakteriseres end yderligere, dels giver den Udvalg af saadanne Forfattere, der efter min Mening kun eller dog nærmest høre hjemme paa de højere Undervisningstrin. For de fleste af de her optagne Forfatters Vedkommende gælder det, at man kun ved at føje det i første Del meddelte til, hvad der er givet her, vil faa det Billede af dem, som jeg har villet fremstille; men skønt første Del saaledes forudsættes kendt af Eleven, tror jeg dog, at der ved god Vilje fra Lærerens Side ikke vil være nogen videre Vanskelighed ved at benytte anden Del ogsaa der, hvor man paa det lavere Trin har brugt andre Undervisningsmidler end første Del af min Bog.

Ved Noternes Udarbejdelse har jeg nærmest taget Hensyn til Eleverne i Vte og VIte studerende Klasse i de lærde Skoler; men da jeg haaber, at Bogen ogsaa vil kunne finde Anvendelse paa Seminarier samt ved højere Pigeskoler og lignende Undervisningsanstalter, har jeg, saa vidt muligt — da Forudsætningerne hos Eleverne her ere saa forskellige — ogsaa taget Hensyn til saadanne Elever, der ikke have den lærde Skoles Dannelse.

For dette Aarhundredes Vedkommende ere Forfatterne aftrykte med den befalede Retskrivning; det modsatte vilde gøre det endnu vanskeligere for Eleverne, end det allerede er, at faa en nogenlunde sikker Retskrivning. Hvor en Forfatter i Nutid bruger Enkelttalsformen af et Udsagnsord ogsaa i Flertal, har jeg dog ikke gjort nogen Ændring, naar jeg frygtede for, at en saadan kunde skade Stilens Ejendommelighed. Bjørnson og Ibsen har jeg ment at burde trykke med deres egen Retskrivning, for at bevare deres ejendommelige Præg. Ved Forfatternes Sprog har jeg ikke rørt, selv hvor dette indeholdt noget, man nu vilde kalde Fejl; paa de Trin, hvor denne Bog tænkes brugt, ville saadanne „Fejl“ ikke skade Eleven, men vænne ham til Eftertanke og vise ham, at et levende Sprog ikke altid er noget saa fastslaaet, som man tit vil gøre det til.

F. Christensen.

Tilføjelser og Rettelser.

S. 259. Naar Grundtvig siger om sig selv, at han „snarere er en taalelig fordansket Friser eller Angelsakser end en Arilds Dannemand“, da ligger det vistnok i, at han igennem Familien Bang, som hans Moder hørte til, følte sig knyttet til Jyderne, og Jyden i det hele var i hans Øjne en taalelig fordansket Angelsakser, medens igen Angelsakseren var eet med Friseren. De danske Øboere staa altsaa for ham som de egentlige „Arilds Dannemænd“.

S. 350, Note 1. Der hentydes ikke til det omtalte Digt, men til en Fabel af Æsop.
